

مقایسه رفتار زانویی های کامپوزیتی منسوجی یکپارچه و غیر یکپارچه تحت فشار هیدرواستاتیکی

Comparison The Behavior of Monolithic and Non-monolithic Textile Reinforced Composite elbows under Hydrostatic Pressure

مریم زینیوند مجرد^{۱*}، هادی دبیریان^۱، امیر مسعود رضادوست^۲، هوشنگ نصرتی^۱

۱- تهران، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی نساجی

۲- تهران، بلوار پژوهش، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران

چکیده

امروزه استفاده از کامپوزیت ها در صنایع مختلف رشد چشمگیری داشته است. از انواع کامپوزیت ها می توان به اتصالات کامپوزیتی اشاره نمود که در صناعی مانند نفت، گاز و پتروشیمی مورد استفاده قرار می گیرند. اتصالات در تغییر مسیر لوله، تغییر قطر لوله، چندشاخه شدن لوله و... کاربرد دارند. یکی از این اتصالات، زانویی است. هدف استفاده از زانویی تغییر مسیر حرکت سیال در خط لوله است. در تحقیق حاضر، به منظور تولید زانویی کامپوزیتی، ابتدا پیش شکل های به فرم زانویی به کمک ماشین تخت باف الکترونیک تولید شد. پیش شکل های تولید شده به عنوان جزء تقویت کننده زانویی کامپوزیتی مورد استفاده قرار گرفت تا به روش قالبگیری بادکنکی (بلادر مولدینگ) به زانویی کامپوزیتی تبدیل شوند. زانویی های تولید شده تحت آزمایش فشار هیدرواستاتیک قرار گرفتند و نتایج آن با زانویی تولید شده به روش دستی مقایسه گردید. نتایج حاصل از آزمایش فشار نشان داد که اتصال زانویی یکپارچه در فشار معادل با ۱،۲۶۶ مگاپاسکال و زانویی غیر یکپارچه در فشار ۰،۹۶ مگاپاسکال دچار شکست می گردد و بر این اساس می توان بیان نمود که قابلیت تحمل فشار هیدرواستاتیک در نمونه یکپارچه به میزان ۲۴٪ نسبت به غیر یکپارچه افزایش می یابد.

۱- مقدمه

تعیین کنندهی ویژگی های مکانیکی لوله ها هستند. از انواع رزین های مورد استفاده می توان به پلی استر، اپوکسی و وینیل استر اشاره نمود [۱]. فرآیند مرسوم که برای تولید لوله های کامپوزیتی مورد استفاده قرار می گیرد، فرآیند رشته پیچی است که برای تولید لوله های مستقیم با طولی بلند مناسب است. با این حال استفاده از این فرآیند جهت تولید قطعاتی با پیچیدگی هندسی بیشتر، همانند تبدیل ها، اتصالات خمیده و اتصالات T شکل نیازمند زمان و هزینه زیادی از لحاظ نیروی کاری است. به همین جهت، ایده های تولیدی در صنعت نساجی به سمت تهیهی پیش شکل هایی رفته تا تولید لوله ها و اتصالات مربوطه با پیچیدگی های هندسی را به راحتی امکان پذیر سازد [۱]. یکی از کاربردهای کامپوزیت های

اتصالات در تغییر مسیر لوله، تغییر قطر لوله، چند شاخه شدن لوله و... کاربرد دارند. یکی از این اتصالات، زانویی می باشد. هدف استفاده از زانویی تغییر مسیر حرکت سیال در خط لوله است. لوله ها و اتصالات کامپوزیتی یکی از محصولاتی است که در چند سال اخیر به طور گسترده ای در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی در ایران و جهان مورد استفاده قرار گرفته است و بازار این محصول به طور فزاینده ای در حال گسترش است. این لوله ها با استفاده از تقویت کننده های الیاف شیشه، رزین های گرماسخت و دیگر مواد افزودنی تولید می گردند. درصد وزنی الیاف به طراحی محصول نهایی وابسته خواهد بود. جهت الیاف، چیدمان لایه ها و تعداد لایه های تقویت کننده،

کلمات کلیدی

اتصالات کامپوزیتی،
پیش شکل یکپارچه،
حلقوی بودی،
بلادر مولدینگ،
فشار هیدرواستاتیک

* مسئول مکاتبات، پیام نگار: zeinivand9@gmail.com

پس از تولید نمونه‌ها آزمایش فشار هیدرواستاتیکی انجام گردید. در این تحقیق بیانگر دید که لوله‌های کامپوزیتی با نسبت قطر به ضخامت کمتر از ۱:۲۰ تحت فشار هیدرواستاتیکی دچار شکست می‌شوند. رفیعی و همکاران [۷] شکست لوله‌های کامپوزیتی را تحت فشار داخلی هیدرواستاتیکی بررسی کردند. تحلیل شکست و تست هیدرواستاتیک با دو روش تجربی و تئوری انجام و با یکدیگر مقایسه گردید. آنها در این تحقیق برای محاسبه میزان تنش موجود در اتصال و اندازه‌گیری شکست از مدل پیشرفت شکست استفاده کردند. قطره‌نی و همکاران [۱] اقدام به تولید اتصال سه‌راهی کامپوزیتی با استفاده از پیش‌شکل‌های حلقوی پودی کردند. برای تولید پیش‌شکل سه‌راهی از ماشین تخت‌باف اشتول استفاده گردید. برای همکاران [۸] به بررسی رفتار فشار هیدرواستاتیک لوله‌های کامپوزیتی تقویت‌شده با الیاف شیشه پرداختند. آنها در این تحقیق از لوله‌های کامپوزیتی تولیدشده با استفاده از الیاف شیشه و رزین وینیل استر و به روش رشته‌پیچی استفاده کردند. طادی بنی و همکاران [۹] اقدام به بررسی خواص مکانیکی فشاری کامپوزیت‌های تقویت‌شده با منسوجات بریدی و منسوجات تولیدشده به روش رشته‌پیچی نمودند. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که لوله‌های کامپوزیتی که با تعداد لایه‌های تقویت‌کننده یکسان و درصد حجمی متفاوت نسبت به نمونه‌های رشته‌پیچی شده تولیدشده‌اند، بیشترین شکست و انرژی شکست فشاری را دارند. در تحقیق حاضر، سعی بر آن شده به منظور تولید زانویی کامپوزیتی، ابتدا پیش‌شکل‌های به فرم زانویی به کمک ماشین تخت‌باف الکترونیک تولید گردد [۱۰]. پیش‌شکل‌های تولیدشده به عنوان جزء تقویت‌کننده زانویی کامپوزیتی مورد استفاده قرار گرفت تا به روش قالبگیری بادکنکی به زانویی کامپوزیتی تبدیل شوند [۱۱]. زانویی‌های تولیدشده تحت آزمایش فشار هیدرواستاتیک قرار گرفتند و نتایج آن با زانویی تولیدشده به روش دستی مقایسه گردید.

۲- تجربیات

برای تولید پیش‌شکل اتصال زانویی از ماشین تخت‌باف الکترونیک اشتول (Stoll) مدل CMS 330 TC استفاده گردید. جهت تولید پیش‌شکل زانویی با استفاده از ماشین تخت‌باف از بافت کیسه‌ای استفاده گردید، به طوری که در هر دو صفحه جلو و پشت و به طور مشابه در یکی از دو سمت ماشین تعداد حلقه‌های کمتری بافته‌شود که منجر به خم‌شدن لوله به آن سمت و ایجاد ساختار زانویی می‌گردد. زانویی ایجادشده با این روش به یکی از دو سمت چپ یا راست و یا هر دو سمت چپ و راست تمایل خواهد داشت. تعداد حلقه در ۲۰ سانتیمتر برابر ۱۲۰ حلقه در عرض و در طول برابر ۸۰ حلقه بوده و براساس این مقادیر، مقادیر CPC و WPC به ترتیب برابر با ۶ و ۴ محاسبه گردید. این مقادیر به عنوان مقادیر CPC و WPC و طول حلقه ۱۱ برای انجام محاسبات نمونه‌ها استفاده گردید. از نخ شیشه با نمره ۲۰۶ تکس استفاده گردید. با تنظیم طول حلقه بر روی ۱۱ و به کار بردن نخ به صورت دولا در نهایت شکل مناسب برای پیش‌شکل زانویی به دست آمد. در شکل ۱ تصویری از این پیش‌شکل نشان داده شده است.

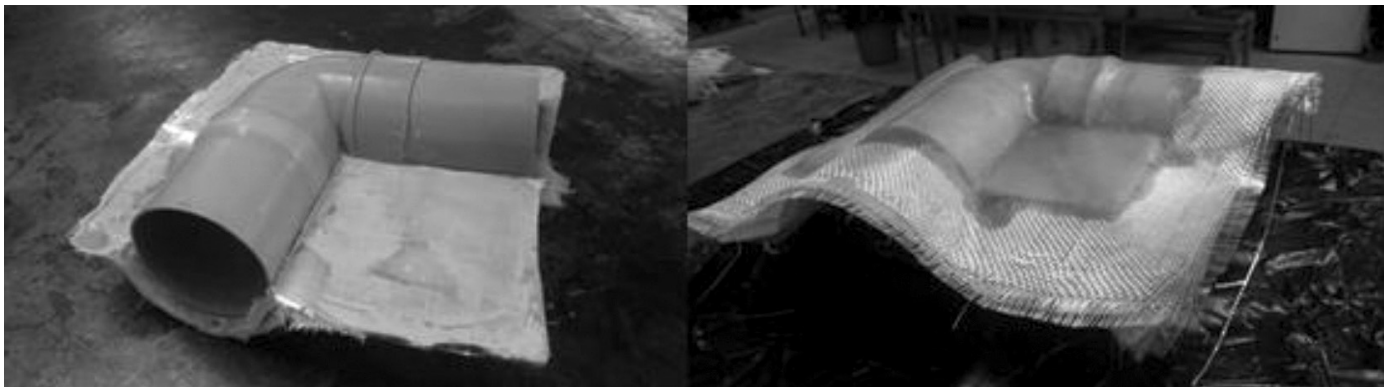
منسوجی تولید لوله‌ها و اتصالات کامپوزیتی است. در روش‌های رایج تولید اتصالات کامپوزیتی در صنعت، تکه‌های نمدی بریده‌شده از الیاف شیشه به عنوان جزء تقویت‌کننده به کار می‌روند [۲]. بافندگی حلقوی پتانسیل زیادی برای تولید انواع خاصی از تقویت‌کننده با شکل‌های مختلف جهت تولید سازه‌های کامپوزیتی دارد [۲]. سایر روش‌های تولید پارچه نمی‌توانند به طور مستقیم در تولید تقویت‌کننده‌های پیچیده به کار روند. در شرایطی که جذب یا تحمل آسیب از اهمیت بالایی برخوردار باشد، پارچه‌های حلقوی به دلیل داشتن ضربه‌پذیری عالی مناسب خواهند بود. پارچه‌های حلقوی شیشه و کربن که با استفاده از ماشین‌های حلقوی استاندارد تولید می‌گردد، دارای خصوصیات منحصربه‌فردی است که به طور بالقوه برای اجزای کامپوزیتی خاص مناسب است [۲]. زانوها اتصالاتی هستند که دو حجم با ساختار لوله‌ای را با زاویه‌ای معین به هم متصل می‌نمایند. ساختارهای حلقوی پودی به عنوان تقویت‌کننده در کامپوزیت‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. بافت بخش‌های زانویی این امکان را فراهم می‌نماید که بدون نیاز به عمل دوخت به یک حجم یک پارچه دست‌یافت [۳]. هدف از بافت ساختارهای پیوسته دستیابی به انعطاف‌پذیری و استحکام لازم به منظور جلوگیری از خستگی و ترک‌خوردگی کامپوزیت‌ها است. ساختارهای تولیدشده با ماشین حلقوی پودی به صورت لوله‌ای تولید می‌گردند [۳]. یکی از مشکلاتی که بافت حلقوی نسبت به سایر بافت‌ها دارد و باعث شده است کمتر در تهیه کامپوزیت‌ها مورد استفاده قرار بگیرد، مدول اولیه کمتر است. علت کمبود استحکام این منسوجات به دلیل حلقه‌های موجود بوده که جهت ایجاد آنها نخ خم شده است. اما استحکام بافت حلقوی را می‌توان با قراردادن نخ بود در زوایا و جهت‌های مناسب و همچنین تغییر تراکم حلقه در واحد سطح افزایش داد [۴]. کامپوزیت‌های منسوجی برخلاف کامپوزیت‌های تقویت‌شده با رشته الیاف توسط منسوجات (پارچه) تولید می‌گردند. این کامپوزیت‌ها به دلیل بافت رفتگی فاز تقویت‌کننده، خواص مطلوب‌تری را در جهت ضخامت لایه کامپوزیتی از خود نشان می‌دهند. به دلیل این بافت رفتگی، رشته‌های تقویت‌کننده مقاومت دوچندانی را در برابر گسترش آسیب در حین شکست و تسلیم از خود نشان می‌دهند. علاوه بر آن منسوجات منجر به ایجاد مقاومت بیشتر در برابر ضربه، سادگی فرآیند تولید و تولید قطعه کامپوزیتی با هندسه پیچیده می‌گردد [۴]. در این مطالعه، به علت امکان تولید پیش‌شکل با هندسه پیچیده، برای اتصالات کامپوزیتی از پیش‌شکل‌های حلقوی پودی استفاده خواهد شد. یکی از پارامترهای مهمی که در ارزیابی خواص مکانیکی لوله‌ها و اتصالات مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌گیرد قابلیت تحمل فشار هیدرواستاتیک است. آزمایش فشار هیدرواستاتیک (هیدروتست) یک آزمایش غیر مخرب است که جهت بررسی عملکرد تجهیزاتی از قبیل سیستم‌های لوله‌کشی، سیلندر گاز، بویلرها، مخازن و لوله‌های تحت فشار جهت بررسی دوام و نشستی آنها انجام می‌گردد [۶]. هامبرتو و همکاران [۶] به بررسی رفتار لوله‌های کامپوزیتی تحت فشار هیدرواستاتیکی پرداختند. در این تحقیق لوله‌های کامپوزیتی با استفاده از تقویت‌کننده الیاف کربن و رزین اپوکسی و به روش رشته‌پیچی تولید گردید. سه نمونه لوله کامپوزیتی با ۱۰، ۱۸ و ۲۶ لایه پیچش الیاف و زوایای ۹۰ و ۵۵ درجه در این تحقیق تولید گردید.

آب و گچ پوشانده شد. پس از اینکه زمینه قالب با استفاده از گچ ساختمان تولید گردید، زانویی پولیکا بر روی آن قرار داده شد و بر روی آن یک لایه واکس زده شد. به منظور تولید قالب، از ترکیب ۶ لایه مختلف الیاف شیشه به صورت ۲ لایه الیاف تیشو، ۲ لایه نمد و ۲ لایه هم پارچه شیشه تارپودی و ترکیب آن با رزین پلی‌استر بر روی زمینه گچی برای تولید نیمه اول قالب زانویی استفاده گردید. ابتدا یک لایه الیاف شیشه تیشو روی زمینه گچی و زانویی پولیکا قرار داده شد. روی آن با استفاده عمل لایه‌گذاری دستی و قلم‌مو رزین پلی‌استر زده شد. به همین ترتیب برای سایر لایه‌ها عملیات رزین‌زنی و لایه‌گذاری دستی تکرار گردید. پس از آن نمونه رزین خورده به مدت ۲۴ ساعت در شرایط محیط و ۲ ساعت هم درون آن قرار داده شد تا عملیات پخت و تثبیت ابعادی آن صورت گیرد. نیمه دوم قالب نیز طبق مراحل اشاره شده تولید گردید. در شکل‌های ۲ و ۳ به ترتیب تصویری از عملیات رزین‌زنی دستی و قالب مورد استفاده و نمای کاملی از قالب مشاهده می‌گردد. روش مورد استفاده جهت تولید کامپوزیت اتصال زانویی روش بلادرمولدینگ (قالبگیری بادکنکی) است. پس از تولید قالب، عملیات رزین‌زنی پیش‌شکل‌ها انجام گردید. پس از آغشته‌نمودن پیش‌شکل به رزین می‌بایست یک عدد بادکنک درون پیش‌شکل‌ها قرار بگیرد و درون قالب متورم گردد. بدین منظور از تیوب لاستیکی مورد

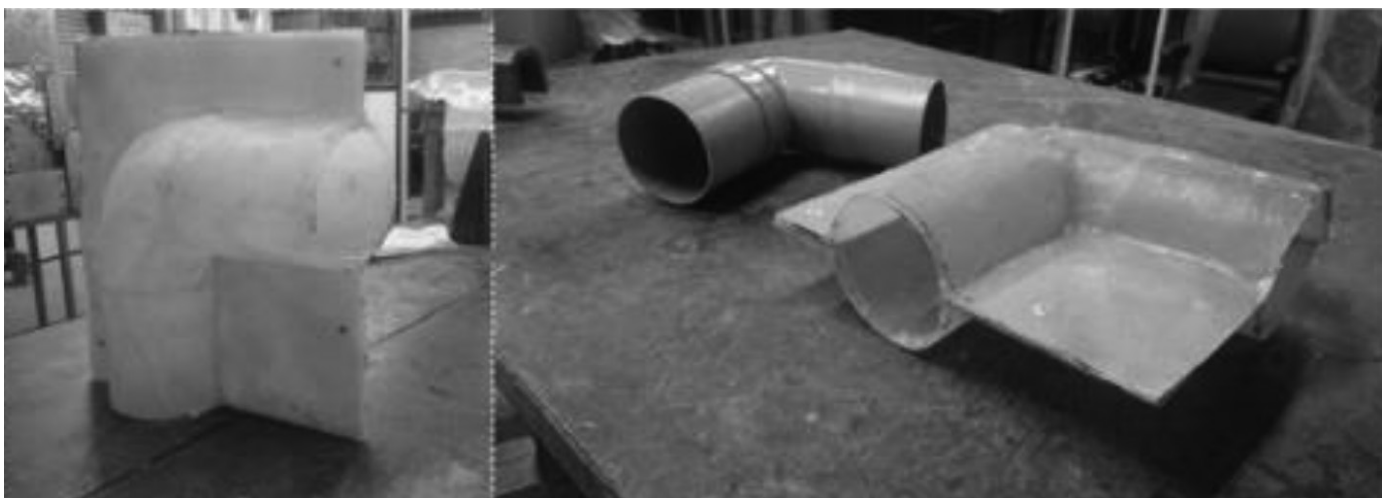

شکل ۱- نمونه‌ی پیش‌شکل بافته شده با نخ شیشه

جهت تولید کامپوزیت نیاز به یک قالب به شکل زانویی بود. به منظور تهیه‌ی این قالب از زانویی‌های ۹۰ درجه از جنس پولیکا و قطر ۱۱ سانتیمتر استفاده گردید. ابتدا برای تهیه‌ی قالب زانویی کامپوزیتی از یک قالب فلزی به صورت مکعب مستطیل استفاده گردید. سطح درونی مکعب فلزی که درون آن زانویی پولیکا قرار گرفته بود تا نیمه با استفاده از ترکیب

شکل ۲- عملیات رزین‌زنی دستی برای ساخت نیمه دوم قالب زانویی کامپوزیتی

شکل ۳- قالب کامپوزیتی جهت تهیه اتصال زانویی کامپوزیتی

شکل ۶- زانویی کامپوزیتی تولیدشده با استفاده از پیش شکل غیریکپارچه

شکل ۴- تجهیزات به کار گرفته شده جهت تهیه کامپوزیت (متصل شده به منبع فشار)

انجام آزمایش فشار هیدرواستاتیک

تجهیزات به کار گرفته شده جهت آزمایش فشار هیدرواستاتیک شامل بارومتر، منبع سیال، پمپ آب، فلنج فولادی جهت مسدود نمودن انتهای لوله، محفظه محافظ و ... است. نحوه ساخت فلنج یا درپوش ابتدا و انتهای اتصال زانویی به این صورت بود که از دو استوانه فولادی به ارتفاع ۳ سانتیمتر و قطر خارجی ۱۳ سانتیمتر جهت ساخت این درپوش‌ها استفاده گردید. جهت اتصال و چسبندگی درپوش‌های فولادی به اتصال زانویی از رزین اپوکسی استفاده گردید. نحوه مسدود نمودن دو سر اتصال زانویی به این صورت است که اتصال زانویی با قطر خارجی ۸،۱۰ سانتیمتر درون فلنج فولادی قرار گرفت و اطراف آن با رزین اپوکسی به طور کامل پر گردید. با استفاده از عملیات جوشکاری تعدادی نبشی فولادی به یک صفحه فولادی متصل گردید و به منظور تحت کنترل قرار گرفتن اتصال زانویی و ثابت نگه داشتن آن هنگام انجام آزمایش فشار هیدرواستاتیک، مورد استفاده قرار گرفت. زانویی یکپارچه به پمپ آب متصل شد و به طور کامل پر گردید. پس از آن مقدار فشار به تدریج از ۱ بار افزایش یافت تا نمونه‌ها به فشار شکست برسند.

شکست لوله در نمونه یکپارچه به شکل ترک در ناحیه درونی انحنای اتصال اتفاق افتاد. تمامی مراحل اشاره شده جهت انجام آزمایش فشار هیدرواستاتیک با نمونه غیریکپارچه نیز تکرار گردید. نتایج آزمایش فشار نشان داد که زانویی کامپوزیتی یکپارچه در فشار ۱۲،۵ بار و نمونه غیریکپارچه در فشار ۹،۵ بار دچار شکست می‌گردند. در شکل ۷ تصویری از روش انجام آزمایش آورده شده است.

استفاده برای موتورسیکلت استفاده گردید تا قابلیت تحمل فشار بین ۲-۶ بار را داشته باشد. تعداد سه لایه پیش شکل که بر روی یکدیگر قرار گرفته بود رزین‌زنی گردید و بلا در درون آن قرار گرفت. پیش شکل‌ها و بلا در درون نیمه اول قالب قرار گرفت و نیمه دوم قالب بر روی آن قرار داده شد. پس از آماده نمودن تجهیزات لازم و قراردادن بلا در درون قالب، به انتهای بلا در که یک شیر جهت تزریق فشار وجود دارد فشار هوا اعمال گردید تا پیش شکل درون قالب متورم گردد و شکل زانویی را به خود بگیرد. در شکل ۴ تجهیزات به کار گرفته شده جهت تولید زانویی کامپوزیتی و در شکل ۵ نمونه‌ی تولیدشده با استفاده از روش بلا در مولدینگ مشاهده می‌گردد. برای ساخت کامپوزیت غیریکپارچه از بافت تک لایه میکروسیلندر حلقوی پودی استفاده گردید. با استفاده از قالب زانویی پولیکا و گچ، یک قالب گچی به شکل زانو تولید شد. مراحل کار به این صورت بود که یک لایه نازک گچ به صورت دستی داخل قالب زانویی پولیکا زده شد تا گچ کاملاً شکل قالب را به خود بگیرد. پس از خشک شدن گچ، قالب گچی از داخل زانویی پولیکا خارج شد. دو ساعت پس از تولید قالب گچی و هنگامی که کاملاً خشک شد به منظور جلوگیری از جذب رزین توسط گچ، روی آن با مواد کمی از پایه‌ی رزین به نام کیلر و همچنین ترکیب آن با تینر فوری پوشانده شد. جهت تولید کامپوزیت زانویی، ابتدا پارچه رزین‌زنی گردید و سپس به صورت سه لایه بر روی قالب گچی قرار گرفت. نمونه در شرایط محیط و سپس در آن قرار گرفت تا عملیات پخت آن انجام گردد. در شکل ۶ نمایی از زانویی تولیدشده با استفاده از پیش شکل غیریکپارچه مشاهده می‌گردد.

شکل ۷- آزمایش فشار هیدرواستاتیک نمونه کامپوزیتی یکپارچه

شکل ۵- زانویی کامپوزیتی تولیدشده با استفاده از پیش شکل شیشه و روش بلا در مولدینگ

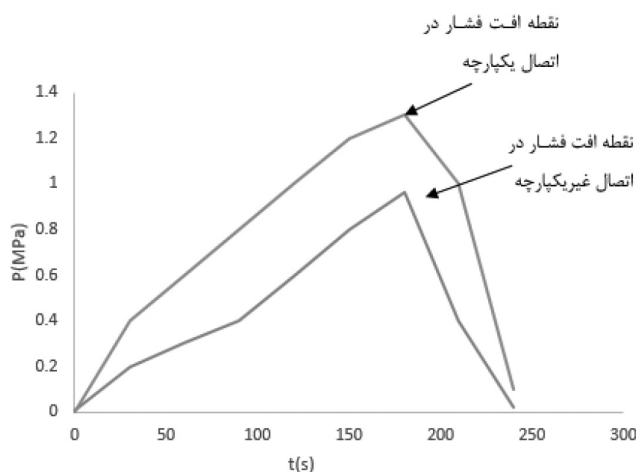
جدول ۱- فشار ترکیدگی نمونه اتصالات زانویی کامپوزیتی بر حسب bar

اتصالات غیر یکپارچه	اتصالات یکپارچه	نمونه شماره
۵	۱۰	۱
۷	۱۲	۲
۹,۵	۱۲,۵	۳

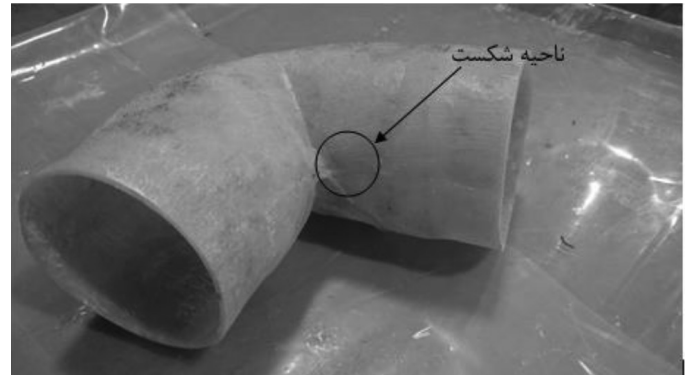
بار که معادل ۱,۲۶۶ مگاپاسکال است، می‌رسد و پس از آن نمونه دچار شکست می‌گردد و فشار افت پیدایمی‌کند. در حالی که برای نمونه‌ی غیر یکپارچه شکست در فشار ۰,۹۶۲ مگاپاسکال اتفاق می‌افتد. اتصال زانویی یکپارچه همانطور که اشاره گردید با استفاده از پیش‌شکل یکپارچه حلقوی بودی به شکل زانویی تولید شده است و این اتصال کاملاً یکپارچه است. اما نمونه‌ی غیر یکپارچه با استفاده از پارچه تک‌لایه حلقوی بودی و به صورت دستی و با استفاده از پیچش لایه‌های پارچه بر روی قالب تولید شده است. شکست در اتصال غیر یکپارچه دقیقاً در نقاطی اتفاق افتاد که حد واصل پیچش لایه‌های پارچه بر روی یکدیگر بود. در واقع این نقاط، نقاط تمرکز تنش هستند که شکست در این نقاط اتفاق می‌افتد در حالی که در اتصال یکپارچه، با توجه به یکپارچه بودن لایه‌های تولید شده با استفاده از پیش‌شکل در تولید کامپوزیت اتصال زانویی، تمرکز تنش ناشی از عدم یکپارچگی در هر لایه حذف می‌شود و ناحیه خم اتصال که بیشترین تنش در آن ایجاد می‌شود، دارای کمترین نایکنواختی است. در نمونه اتصال غیر یکپارچه شکست در ناحیه‌ی بیرونی انحنا اتفاق افتاد. اما در نمونه‌ی یکپارچه شکست در ناحیه‌ی درونی انحنا مشاهده گردید.

۴- بررسی عوامل تأثیرگذار بر طراحی و تولید پیش‌شکل‌های سه‌بعدی

در طراحی و تولید پیش‌شکل‌های سه‌بعدی عوامل متعددی نقش دارند. از جمله این موارد می‌توان به طرح بافت، کشش پارچه طول حلقه، نوع نخ

شکل ۱۰- مقایسه نمودار تغییر فشار اتصالات زانویی یکپارچه و غیر یکپارچه با گذشت زمان

شکل ۸- اتصال زانویی کامپوزیتی بعد از شکست

در شکل ۸ تصویری از اتصال زانویی کامپوزیتی پس از شکست مشاهده می‌گردد. همچنین در شکل ۹ نمایی از ناحیه‌ی شکست اتصال زانویی غیر یکپارچه آورده شده است.

۳- تحلیل و بررسی رفتار فشار هیدرواستاتیک نمونه‌های کامپوزیتی

به منظور مقایسه رفتار فشار هیدرواستاتیک اتصالات زانویی یکپارچه و غیر یکپارچه رفتار فشار هیدرواستاتیک نمونه‌ها بر حسب زمان رسم گردید. در شکل ۱۰ تغییر فشار هیدرواستاتیک اتصالات یکپارچه و غیر یکپارچه با گذشت زمان نشان داده شده است. تعداد ۳ نمونه اتصال زانویی کامپوزیتی یکپارچه با این روش تست گردید و به ترتیب در فشارهای ۱۰,۵ بار، ۱۲ بار و ۱۲,۵ بار دچار شکست شدند. آزمایش فشار هیدرواستاتیک به ترتیبی که اشاره گردید با تعداد ۳ نمونه اتصال زانویی غیر یکپارچه نیز انجام شد و مشاهده گردید که این نمونه‌ها به ترتیب در فشارهای ۵ بار، ۷ بار و ۹,۵ بار دچار شکست می‌گردند. جدول ۱ مقادیر فشار ترکیدگی برای نمونه‌ها بر حسب bar را نشان می‌دهد.

همانطور که از نمودار تغییر فشار با گذشت زمان مشخص است، در نمونه یکپارچه مشاهده می‌گردد که افزایش فشار نمونه با گذشت زمان تقریباً حالت خطی دارد و پس از گذشت ۳ دقیقه یا ۱۸۰ ثانیه از شروع روند افزایشی فشار، فشار نمونه به بیشترین مقدار قابل تحمل یعنی ۱۲,۵

شکل ۹- نمونه کامپوزیت غیر یکپارچه پس از شکست

مورد استفاده، سرعت روکش، کشش نخ، ماشین تخت باف مورد استفاده و... اشاره نمود. در ادامه به نتایج حاصل از این بررسی پرداخته می‌شود. طرح بافت پیش شکل خود متأثر از عواملی مانند قسمت‌های مختلف موجود در پیش‌شکل، ابعاد پیش‌شکل، مقادیر CPC و WPC می‌باشد. برای به دست آوردن پیش‌شکل اتصال زانویی ابتدا قسمت‌های مختلف موجود در بافت بررسی شدند. نکته‌ای که در حین انتخاب راستای بافت باید مدنظر قرار گیرد، به حداقل رساندن پیچیدگی بافت است. پیش‌شکل زانویی در سیستم بافندگی حلقوی پودی توسط بافت کیسه‌ای قابل تولید است. به همین جهت اساس طرح بافت را بافت کیسه‌ای دوسر باز تشکیل می‌دهد. نکته‌ی دیگری که در ایجاد طرح بافت مهم است، ابعاد پیش‌شکل نهایی و مقادیر CPC و WPC می‌باشد. این دو عامل تعیین‌کننده تعداد سوزن‌ها و تعداد رج‌هایی هستند که در هر ناحیه از بافت باید بافته شوند. یکی از نتایجی که به دست آمد تأثیر بسیار زیاد کشش پارچه بر کیفیت نمونه‌ها بود. مشکل عدم انتقال حلقه در قسمت کور کردن حلقه‌ها با اعمال کشش دقیق و متناسب بر روی حلقه‌ها حل شد. کشش پارچه میزان کنترل بر روی حلقه‌های موجود بر روی سوزن‌ها را معین می‌کند. از این رو می‌توان کشش پارچه را مهم‌ترین عامل در تولید پیش‌شکل‌های سه‌بعدی دانست. طول حلقه بر شکل ظاهری و خواص مکانیکی پیش‌شکل تأثیر چشمگیری دارد. هرچه طول حلقه بزرگتر باشد، پیش‌شکلی شل‌تر با خواص مکانیکی ضعیف‌تری به دست می‌آید. از طرف دیگر طول حلقه بر ابعاد پیش‌شکل با تأثیر گذاری بر CPC و WPC تأثیر می‌گذارد و حتی باعث تغییر خاصیت کششی پارچه می‌شود. در تولید نمونه‌ها دو مشکل عمده بافت، وارد عمل کردن سوزن‌ها و کور کردن حلقه‌ها است. جهت رفع این مشکل‌ها طول حلقه نیز تأثیر مستقیمی بر آنها داشت. در ناحیه‌ی وارد عمل کردن سوزن‌ها طول حلقه حداقل در رج‌های ابتدایی، ظاهری مطلوب به پیش‌شکل داده و خواص مکانیکی آن را بهتر کرده است. نخ‌ی که برای بافت پیش‌شکل مورد استفاده قرار می‌گیرد، تأثیر بسیار زیادی بر روی خواص مکانیکی پیش‌شکل دارد. علاوه بر این با تغییر نوع نخ، احتمال تغییر CPC و WPC، خاصیت کششی و استحکام مکانیکی پارچه وجود دارد. سرعت روکش عاملی است که عمده‌تأ بر سرعت تولید بافت تأثیر می‌گذارد. در تولید پیش‌شکل زانویی سرعت روکش عمدتاً پایین‌تر از ۵/۰ گذاشته شد. چرا که سرعت بالاتر منجر به افزایش احتمال نخ پارگی و صدمه دیدن سوزن‌ها می‌شد. یکی از علل پایین نگه داشتن سرعت این بود تا امکان مشاهده بافت در حین فرآیند تولید فراهم آید تا بروز مشکلات احتمالی مشاهده شود. سرعت روکش می‌تواند بر سرعت بافت تأثیر چشم‌گیری داشته باشد. چون پیش‌شکل‌های سه‌بعدی نمونه‌هایی پیچیده هستند، معمولاً تولید آنها زمان زیادی می‌گیرد. پیش‌شکل زانویی به طور معمول ۶۰-۴۰ دقیقه زمان نیاز دارد. کشش نخ در حین عملیات

۵- نتیجه‌گیری

در تحقیق حاضر، به منظور مقایسه بررسی خواص مکانیکی اتصال زانویی کامپوزیت تقویت‌شده با پیش‌شکل‌های حلقوی پودی اقدام به تولید اتصالات کامپوزیتی گردید. پس از تولید، نمونه‌های یکپارچه و غیریکپارچه تحت آزمایش فشار هیدرواستاتیک قرار گرفتند. نتایج حاصل از آزمایش فشار نشان داد که نمونه اتصال زانویی یکپارچه نسبت به غیریکپارچه قابلیت تحمل بیشتری دارد و در فشار بالاتری دچار شکست می‌گردد. فشار شکست نمونه یکپارچه ۲۶۶،۱ مگاپاسکال است و نمونه غیریکپارچه تا فشار ۹۶،۰ مگاپاسکال دچار شکست نمی‌گردد و قابلیت تحمل فشار هیدرواستاتیک در نمونه یکپارچه به میزان ۲۴٪ نسبت به غیریکپارچه افزایش می‌یابد. شکست در زانویی یکپارچه در ناحیه‌ی درونی انحنای آن اتفاق افتاد، در حالی که در اتصال غیریکپارچه شکست نمونه در ناحیه‌ی بیرونی انحنای آن اتفاق می‌افتد. همچنین در این تحقیق تأثیر عوامل مختلف بر روی فرآیند طراحی و تولید پیش‌شکل‌های سه‌بعدی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که طرح بافت، کشش پارچه، طول حلقه و نوع نخ مورد استفاده از جمله مهم‌ترین عواملی هستند که بر تولید پیش‌شکل اتصال زانویی در ماشین تخت باف الکترونیکی اشتول (Stoll) مدل CMS 330 TC تأثیر گذارند.

۶- مراجع

۱. قطره نبی، تولید پیش‌شکل‌های حلقوی پودی جهت استفاده در اتصالات لوله‌ای پیوسته، پایان‌نامه کارشناسی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی نساجی، ۱۳۹۵.
۲. فرخنده نیاج، نوقایی، بررسی تأثیر پیش‌شکل‌ها در اتصالات لوله‌های کامپوزیتی، پایان‌نامه کارشناسی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی نساجی، ۱۳۹۲.

- internal pressure: Experimental and theoretical evaluation", *Journal of Polymer Testing* 322-330. 2018.
8. Braiek. S, Ben Kalifa. A, Zitone.R,Zidi.M , Experimental and Numerical Investigation of Adhesively bonded Filament Wound Tubular Specimens under Internal Pressure, *Journal of Engineering Fracture Mechanics*, P 461-475, 2018.
 9. طادی بنی ز، صفر جوهری م، صالح احمدی م، استحکام فشاری کامپوزیت های لوله ای قیطانی و رشته پیچی شده. مجله علوم و فناوری نساجی، سال سوم، شماره یک، بهار ۱۳۹۲.
 ۱۰. زینبوند مجرد م، تهیه‌ی پیش‌شکل‌های حلقوی پودی جهت تهیه‌ی اتصال زانویی کامپوزیتی، پایان‌نامه کارشناسی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی نساجی، ۱۳۹۶.
 11. Schillfahrt. C, Fauster. E, Schledjewski.R; Forming of Complex-Shaped Composite Tubes using Optimized Bladder-Assisted Resin Transfer Molding, *AIP Conference Proceedings* 1960.
 ۳. رفیعی ز؛ شریف‌دلجویی ا، طراحی دوبعدی جهت ساختار سه بعدی حلقوی پودی، پایان‌نامه کارشناسی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی نساجی، ۱۳۹۴.
 4. Pencius.M, Blag. M, Ciobanu. R; Principle of Creating 3D Effects on Knitted Fabrics Developed on Electronic Flat Knitting Machines, ISKA 2010.
 5. White.F.M; Fluid Mechanic, 7th Edition, Mc Graw Hill, 2010.
 6. Humberto. S, Almedia. J, Marcelo Ribeiro. L, Amico Sandro.C, Damage and failure in carbon/ epoxy filament wound composite tubes under external pressure: Experimental and numerical approaches, *Journal of Materials and Design*, 2016.
 7. Rafieea. R, Torabia. M, Malek.S, investigating structural failure of a filament-wound composite tube subjected to

Comparison The Behavior of Monolithic and Non-monolithic Textile Reinforced Composite elbows under Hydrostatic Pressure

Maryam Zeynivand Mojarrad¹, Hadi Dabiryani¹, Amir Masoud Rezadoust², Houshang Nosraty¹

1. Department of Textile Engineering, University of Amirkabir, Iran, Tehran,

2. Iran Polymer and Petrochemical Institute, Tehran, Iran.

Abstract

Nowadays, polymer composites are extensively used in various due to enhanced mechanical properties. Composite pipes and fittings are used in industries such as oil, gas, and petrochemicals. Pipes and composite joints which are reinforced by textile materials can be a suitable replacement for steel and polyethylene pipes. The joints are commonly used to change the direction, change the diameter, or split up a pipe. In this study, a Stoll Flat knitting machine was used to produce the scaffold for an elbow joint. The composite joints were produced by the Bladder molding technique and manually (hand-layup technique). After producing the composite specimens, they were tested under hydrostatic pressure. The maximum failure pressure of 1.266 MPa and 0.96 MPa was recorded for the monolithic and non-monolithic composite elbow joints, respectively. Thus, the monolithic elbow composite can tolerate 24% more pressure.

Keywords

Composite joints,
 monolithic preform,
 weft knitting,
 bladder molding,
 hydrostatic pressure

(*) Address Correspondence to M. Zeynivand Mojarrad, E-mail: zeinivand9@gmail.com